

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

1.nodaļa: Cilvēce rada savu karmu.

142.

“Lielie Skolotāji runājot par Pasaules galu, nevarēja ar to domāt mūsu planētas dabīgu evolūcijas piepildījumu. Ja evolūcija noris dabīgā likumīgā attīstības kārtībā, un planēta uzsāk savu septīto un pēdējo ciklu, bet tās cilvēce – septīto rasi ar visām apakšrasēm, tad, nobeidzot šādu evolūciju, nevar būt Pastarās Tiesas. Jo līdz tam laikam cilvēce un planēta sasniegs augstāko pasaulu pakāpi, kurai gan nepilnības, bet nav ļaunuma apzinīga pretošanās labumam.

Lielie Skolotāji, protams, zināja par cilvēces un planētas smago karmu, zināja, ka vairākumam draud bojā eja, un tāpēc Viņi norādīja vienīgi uz nākošās rases nomaiņu, ko vienmēr pavada gigantiskās kosmiskās kataklizmas, kad jau laikus pirms galīgās Tiesas notiek lielā atlase. Kā Svaidītie, Viņi nevarēja nezināt, ka cilvēces drausmīgā pagrimuma dēļ šī katastrofa var kļūt par Pēdējo Dienu. Ir iespējams, ka nevarēs savākt tik daudz pretdarbīgu, pareizāk, izklieģtāju enerģiju, lai glābtu planētu no beigu gigantiskās eksplozijas. Šādas eksplozijas izraisīšanai šīs Pasaules Kungs pieliek visas pūles, jo viņš zina, ka tīrajā atmosfērā, kas piesātināta jauniem ugunīgiem stariem vai enerģijām, viņa uzturēšanās zemes sfērā kļūs neciešama, neiespējama. Tāpēc tas cenšas izraisīt eksploziju, lai aizpeldētu uz drupām.”

143.

Mūsu planēta pārdzīvo smagu un sprieguma pilnu laiku. Biežās zemestrīces saindējušas Zemei tuvāko atmosfēru, un var sagaidīt cilvēku apziņas jaunas neprāta izpausmes. Lūk, kāpēc tik svarīgi izplatīt “Dzīvās Ētikas” grāmatas. Jauki, ka Jūs novērojuši dažādas zīmes, tās vajadzētu pierakstīt.

144.

Mēness – mūsu māte, kas piedalījies mūsu planētas izveidošanā, kā arī tās piepildīšanā ar cilvēciskām būtņēm. Mēness monādes jeb pitrisi – senči, kā viņus nosauc indusi, iemiesojušās mūsu cilvēcē. Mēness pazudīs jeb sadalīsies jau pirms mūsu septītā lielā cikla.

145.

Pēc senākajiem novēlējumiem Šambalas Vadonis cīnās ar pašu tumsas valdnieku (Sātānu), bet cīņa, vispirms, notiek smalkajās sfērās, uz zemes Šambalas Valdonis darbojas caur saviem zemes kareivjiem, bet Pats redzams tikai visretākajos gadījumos....

Viņa parādīšanās Ugunīgajā veidā daudziem un daudz kam būtu iznīcinoša, jo Viņa Aura neparasta spēka enerģiju spriegota. Matveja Evanģēlijā 24.27-29 pietiekoši spilgti aprakstīta Atnākšanas Tiesas Diena, kas sagaida mūsu planētu, bet līdz tai dienai Jūs paspēsiet novecoties, kaut gan daļējas katastrofas var notikt jau ātrāk.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

1.nodaļa: Cilvēce rada savu karmu.

146.

Tā, kad planētu ķēde atrodas savā pēdējā septītajā aplī, tās A. globa sfēra, iekams pilnīgi sastingst, aizsūta visu savu enerģiju un visus savus principus, un tādējādi atdzīvina jaunu nediferencētās substances jeb matērija nukleusu (kodolu), t.i., ierosina to darbībai jeb dod dzīvību.

147.

Visās senajās leģendās mūsu Zemes radīšanas apraksts, protams, attiecas vienīgi uz ceturto ciklu pēc pralaijas jeb obskurācijas, kas iestājas pēc trešā cikla. Pie tam šī cikla pirmajām divām rasēm visai trūcīgas ziņas, un pagaidām Lielie Skolotāji tās neatklāj, jo mūsu apziņai vēl grūti ietvert šo stāvokli, kam uz Zemes trūkst ekvivalenta. Bet ceturtajā ciklā cilvēks parādījās pirms dzīvniekiem.

148.

Visās Mācībās ļoti maz sacīts par cilvēka stāvokli pirmajos trijos ciklos un pat par mūsu Cikla pirmajām divām rasēm. Bet tomēr daži mājiēni liek mums saprast, ka Ceturtā cikla pirmo divu rasu laikā šis stāvoklis bija gan garīgs, bet tam trūka tā, ko mēs saucam par saprātu, un tāpēc var sacīt, ka cilvēki akli klausīja negrozāmajiem karmas likumiem. Mūsu cikla pēdējā ceturksnī, kad cilvēce izsmalcināsies un, augstākajiem centriem atveroties, sasniegs sabiezētā astrāla stāvokli un savu pirmatnējo garīgumu, bet jau ar attīstītu un apskaidrotu prātu, viņa izbeigs noteiktā Cikla zemes karmu un aizlidos no zemes, lai sāktu jaunu eksistences ciklu uz citas planētas, vai arī pēc Zemes obskurācijas perioda turpinātu savu evolūciju jaunā zemes Ciklā jeb Piektajā Aplī.

149.

Jūs rakstāt, ka uz mūsu Zemes ideāli nepiepildās, bet arī šeit es jums nevaru piekrist. Protams, ideāli tiek saprasti dažādi, un var pat teikt, ka, cik daudz apziņas pakāpju, tik pat daudz arī ideālu. Un tomēr, mums ir ideāli, kas iemiesoti lielajās Mācībās. Mums ir bijuši un ir ideāli, kas izpausti pat cilvēciskos tēlos. Vai tad lielās Baltās Brālības pastāvēšana uz mūsu Zemes nav vislielākā ideāla iemiesojums, līdz kādam vien var pacelties cilvēku iztēle?! Mēs esam daudz bagātāki nekā domājam, tikai mūsu aklums neļauj mums saredzēt esamības daiļumu.